

МИКОПЛАЗМИ И УРЕАПЛАЗМИ

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Микоплазмите (*Mycoplasma hominis* и *Mycoplasma genitalium*) и Уреаплазмите (*Ureaplasma urealyticum*) са известни под общото название генитални микоплазми.

- Гениталните микоплазми са най-малките свободно живеещи, екстрацелуларни бактерии с изразен тропизъм към мукоепителните клетки на уро-гениталния тракт.
- Обикновено не са част от нормалната човешка флора (с изключение на деца преди пубертета).
- Предават се изключително по полов път.

КЛИНИЧНА КАРТИНА

Гениталните микоплазмени инфекции се отличават с голямо разнообразие от клинични изяви:

Уро-генитални инфекции	Усложнения
Нехламидийни негонококови уретрити, простатити, епидидимити, вагинити, цервицити, Тазова възпалителна болест, пиелонефрити	Инфекциозни артрити Индокардити Неонатални пневмонии Неонатални менингити Репродуктивни несполуки Вторичен инфертилитет

НЕОНАТАЛНА ИНФЕКЦИЯ

- Най-често инфекцията при новородени се осъществява по време на раждане при преминаване през родовия канал. В по-редки случаи протича вътрематочна инфекция на плода.
- Инфектираните новородени развиват тежки белодробни инфекции, пневмонии, менингити, състояния на бактеремия. При неправилна диагноза и лечение, изходът може да е летален.

ДИАГНОСТИКА НА ГЕНИТАЛНИ МИКОПЛАЗМЕНИ ИНФЕКЦИИ

МИКРОСКОПСКИ МЕТОДИ

Бактериоскопските методи нямат диагностична стойност, поради слабото оцветяване на микоплазмите, което е следствие от липсата на клетъчна стена при тези микроорганизми.

КУЛТУРАЛНИ МЕТОДИ

- Методът е специфичен (93%), но с ниска чувствителност (65%), поради изключителната лабилност на тези микроорганизми в резултат от липсата на клетъчна стена.
- Изпълнението на процедурата отнема 5 дни за детекция на *Mycoplasma hominis* и *Ureaplasma urealyticum* и над 8 седмици за детекция на *Mycoplasma genitalium*.

ДНК ДИАГНОСТИКА

Предпочитаният метод за диагностика на генитални микоплазмени инфекции:

- Висока специфичност (97%) и максимална чувствителност (100%).
- Присъствието на други микроорганизми не влияе върху провеждането на теста, докато при културалния метод е възможно замаскиране на търсения патоген, поради бактериален свръхрастеж.
- ДНК-теста детектира включително и мъртвите микроорганизми, което елиминира проблема с извънредната неустойчивост на микоплазмите.
- Позволява детекция на патогена в голямо разнообразие от биологични проби, включително урина, с което се премахва неудобството свързано с процедурата по вземане на уретрален секрет.
- Намалява фалшиво-положителните резултати, защото риска от контаминация е сведен до минимум.
- Възможна е едновременна диагностика на няколко микроорганизма в една проба. Това е от особено значение, тъй като микоплазмените инфекции имитират инфекции, причинени от други етиологични агенти (*Chlamydia trachomatis* и *Neisseria gonorrhoeae*).